

FOCUS GROUP 1: 19/5/2016

Participants:

- **Blanquerna team: Cristina Corcoll, Carme Flores, Àngels Geis**
- **Settings team: Sílvia Turmo and Natàlia Turmo (Petita Escola); M.Àngels Domènech, Mireia Miralpeix, M. José Riella (EBM Mas Balmanya)**

CC - Doncs comencem el focus group d'avui. Com veieu aquí en el guió, el primer punt que, del qual volíem parlar doncs és en relació amb la training week que vam tenir al març a Kingston i amb els materials que se us va lliurar. I repassaríem aquestes tres preguntes que teniu aquí. Doncs si comencem per la primera: després d'aquella setmana de formació i l'ús que heu pogut fer dels materials fins ara, com us ha, quin impacte ha tingut o com us ha beneficiat, com ha millorat el vostre coneixement o comprensió dels temes que es van tocar.

CF - Abans de començar, recordar que avui és dia 19 de maig de 2016.

ST - Doncs això que dèiem dels materials que se'ns van donar, a la primera reunió que vam tenir aquí a Blanquerna, al kick-off meeting, que es va fer una presentació així ràpida de tot, teníem alguns dubtes, algunes incerteses i amb la setmana de formació a Kingston, totes dues, de la Petita Escola, vam tenir la sensació que tot lligava, que tot quedava clar. Tots els materials que se'ns van donar, tant els manuals per la lectura i la formació com les eines d'observació, d'avaluació, pensem que són útils, que són molt, molt aplicables a la nostra feina diària i, això, temes molt rellevants pel nostre dia a dia. Ens va semblar molt interessant, molt ben treballat i molt ben explicat i transmès. Van aconseguir motivar-nos moltíssim i els trobem molt útils.

MM - Nosaltres estem d'acord amb la setmana de formació, ens va quedar tot molt clar a l'escola Mas Balmanya i, a més a més, els materials addicionals i tot el que són els manuals van molt bé per aterrar-ho a l'escola, no? Per començar a veure quin és el moment en què estem, que sobretot és el que estem començant a treballar, que el que va millor és tenir un manual perquè a la setmana de formació, cada dia que t'expliquen una cosa i més com que ens ho explicaven amb aquesta energia, no? Doncs ho transmetien molt bé però quan arribes, tens com molta informació, que està tota molt lligada a més a més, se't barregen els temes, i quan ens vam plantar per explicar-ho a l'equip ens va anar de perles tenir els manuals i totes les explicacions que, a més a més, la gent de l'equip s'està llegint.

MaD - A més, jo per exemple que no hi era, no? Realment al llegir-te els manuals i tota la informació, hi entres molt, no? Vull dir que t'enteres, que està molt ben documentat, explicat.

ST - És un instrument bàsic. La importància que estigui en la nostra llengua perquè molta gent de l'equip no parla l'anglès.

MjR - Sí, és molt clar. Està molt ben explicat.

NT - I també destacar que tota la informació que se'ns va donar no eren immenses innovacions o coses, sinó que eren subtileses, petites coses, que has d'anar veient, no? Diàriament i coses molt concretes.

ST - El paper del mestre, la forma de comunicar-nos, això, de la vida diària.

MM - Molt concretes i molta base. És la base, es treballa des de la base, te'n dons compte que potser vols anar més enllà amb moltes coses quan la base no acaba de ser perfeccionada, no? I te'n dons compte que potser has de tornar enrere i començar des de la base.

ST - Sí, la mateixa sensació. I després, aquesta setmana de formació, amb tots els materials que ens van donar a Kingston, t'agafen moltíssimes ganes de canviar coses, d'arribar al teu centre, de millorar, d'explicar-ho a tothom, o sigui, això, la il·lusió i la motivació, molt importants també.

CC - D'acord, aleshores la següent pregunta seria si podeu destacar algun dels temes que es va tocar que fos especialment significatiu pel vostre centre i, d'altra banda, si n'hi ha algun doncs que no és tan significatiu o que no és tan rellevant per la vostra escola.

MaD - Doncs jo penso que significatius ho són, ho poden ser tots, no? Personalment, per exemple, el que vaig trobar super interessant, a més a més perquè penso que és molt transversal i que és el de la veu dels infants i m'ha, aquest, és la comunicació i tot el que és el paper de l'adult hi queda molt reflectit, no? I la veritat que el vaig trobar súper interessant.

CF - També moltes vegades és com, com es posa sobre la taula, no? És a dir, que potser sí que de manera inconscient en el dia a dia ho pots anar observant o pots anar fent xxx

MaD - Si però si t'ho trobes en escrit, ho llegeixes i fas clic, és que és això, i veure la senzillesa i alhora la complexitat, perquè jo penso que són les coses més complexes de treballar, de fixar-te i de recollir, perquè dius, i ara com recollirem tot això? Però alhora penses esque és bàsic poder-ho fer. És bàsic, perquè es que és la base.

ST - A nosaltres ens passa una mica igual. Dels diferents outputs, potser el que ens va deixar això, més sorpreses o amb més ganes de treballar-ne, va ser el de children's voices and expressions, perquè el de l'hora dels àpats i early languages vam veure després de la formació que, tot i que hem de fer milers de coses per millorar i aquestes petites subtileses que dèiem que les hem de treballar molt i ens hem de fixar, però anàvem per un camí bastant encertat. De children's voices and expressions van parlar molt del tema del joc, de l'ambient, del paper de la mestra, i ens vam adonar...

NT - Sobretot en aquesta basant del joc...

ST - Que estàvem una mica lluny del que la Mònica i xxx ens volien transmetre i ens ha fet donar un tomb en l'organització diària de l'escola, de les aules. Volem que els nens tinguin oportunitats de joc a l'aula, al pati, diferents, que puguin accedir-hi en tot moment i això potser va ser el clic més important que vam tenir, no? I amb tot lo altre doncs també vam aprendre moltíssim. Dèiem de les estones dels àpats, nosaltres anàvem força ben encaminades pel què fa materials, entorn, també de l'autonomia dels nens havíem fet coses

que ara volem anar molt més enllà, però del paper de la mestra també anàvem una mica equivocades. La mestra tenia molt protagonisme a l'hora de dinar, frenava bastant l'autonomia dels nens a l'hora de recollir plats, no seien mai al costat dels nens a menjar i, bueno, aquí en aquesta petita part de l'estona dels àpats també hem de fer diversos canvis. I amb la part dels idiomes, que hi havia com dos branques, veiem que és molt significatiu a la nostra escola pel fet que fem l'aprenentatge de l'anglès, com a llengua estrangera, aquesta branca de la incorporació de noves llengües, i potser aquest curs concret, per la situació que tenim, que hi ha només una sola família que parli un idioma diferent del català, castellà i anglès, doncs no podem fer gaire feina pel què fa a welcome in different languages. Però sí que hem recordat moltes situacions passades en que sí teníem moltes famílies d'altres llocs amb altres llengües, i haguéssim pogut fer una molt més bona feina si ho haguéssim sabut o ho podem fer en el futur.

MaD - En aquest nosaltres hi vèiem una altra peça important, que dèiem, bueno, posats a treballar aquest camp de les llengües hem de tenir molt clar, primer de tot, com parlem amb els infants per la nostra pròpia llengua, que de vegades, jo penso que hem de fer una cosa prèvia, a més a més té molt a veure amb el de la veu dels infants, que jo penso que és com una base junta, no? Que pots aprofitar la mateixa observació, no? Que té com una base junta que dius, ens hem de mirar primer com parlem nosaltres als infants des de la nostra llengua per pensar que n'hem d'introduir una altra, no? I ens semblava com molt rellevant això.

MjR - De començar a treballar això abans de...

MM - Una riquesa lingüística xxx per poder dir, bueno, estem donant molta riquesa lingüística al català, treballem poemes, treballem la manera de parlar, treballem moltes altres coses que ja no és només com parlem als nens, sinó quin nivell donem a la nostra llengua, no? Llavors un cop tinguem això treballat podrem començar a introduir coses noves. Veiem que és molt precipitat posar-nos a treballar una cosa així quan no tenim gens clara l'altra. Llavors un altre tema que tocant amb això ens feia pensar amb el tema de la introducció de llengües o la benvinguda d'altres llengües, era el fet de tenir molt clar quina és la llengua vehicular de l'escola. No sabíem si això es trepitjava o no, no teníem massa clar, però després de parlar-ho entre nosaltres, vam quedar que aquí trauríem el tema, però parlant entre nosaltres vam dir, que nosaltres donem la benvinguda i acceptem les altres llengües no vol dir que nosaltres responguem als infants amb la llengua que ells parlen.

MaD - Això ens ho vam qüestionar una mica també per la resposta que et dóna l'equip quan tu parles d'això, no?

MM - Perquè és el problema del castellà.

MaD - Així podem parlar castellà, perquè saps? Llavors vam dir, ep, va quedar molt clar que hi ha una llengua vehicular, que hi ha un acolliment a totes les llengües i que després podem fer una llengua addicional, ens semblava com les tres parts, no?

MjR - Mantenint sempre el respecte als infants, evidentment, és a dir, si el nen et diu *hola o me gusta la manzana* doncs tu li dius: *si, es buena la manzana, està bona la poma*, no? Tractar de jugar amb això, no?

CF - Bueno, és una manera també de rebre positivament aquestes llengües. No només doncs, tu parla la llengua, sinó moltes altres maneres com...

CC - D'acord, doncs passem al següent tema, que té més a veure amb l'organització i l'estructura. És a dir, dins de cadascuna de les vostres escoles, com heu organitzat la feina, pel que fa a l'equip, al temps que s'hi dedica, a com heu repartit les responsabilitats. I si voleu després passem en els outputs què heu fet per cadascun d'ells, si heu tingut temps a fer... primer la organització general.

MaD - A nivell organitzatiu, el primer que vam fer va ser que en una reunió d'equip elles varen transmetre a tot l'equip una mica el resum del que s'havia treballat a xxx, de cada un dels temes que treballarem, quin és el contingut, tot això, no? Per fer un petit resum per situar a tot l'equip. A partir d'aquí el que hem fet és que ens hem repartit cada un dels outputs entre quatre. Com que n'hi havien quatre ens els hem repartit. Llavors la Mireia, en general, com a referent, la Maria Corcés el referent de la llengua, jo sóc la referent de la veu dels infants i després tenim una altra que sempre està al menjador que fa tota la qüestió de l'alimentació, dels àpats. I a partir d'aquí, la idea és que nosaltres siguem els referents i la primera tasca és com anar recollint informació per poder fer aquest primer anàlisi de partida per veure el moment en què estem. Estem en aquest punt.

CC - I, per exemple, heu planificat algun moment de reunió en el qual compartiu de manera periòdica o això encara no?

MM - Nosaltres tenim un treball entre nosaltres tres i la noia que portarà els àpats, tenim una trobada setmanal d'una horeta, que treballem aquestes coses, i sí que hem planificat que durant la setmana que tenim l'escola tancada del juny i la setmana que tenim l'escola tancada de setembre, es dedicaran matins sencers de sessions de dues hores, més o menys, per cada aula. Però primer, abans de fer aquest treball amb tot l'equip, volíem aterrar en quin moment estem a l'escola.

MaD - I mentrestant anem recollint també, anem incorporant a l'equip, perquè els hi demanem, jo que sé, fem alguna reunió, doncs passem unes preguntes del nou tema perquè ens les contestin i llavors les discutim entre totes, o el qüestionari aquest que hi havia de situar-nos en les zones dels àpats xxx, no l'hem contestat nosaltres, vull dir que ho hem socialitzat més, però no hem fixat cada mes farem una reunió per veure allà on estem, no.

ST - Nosaltres vam començar igual que elles quan vam tornar de Kingston de seguir amb la brumera que portàvem i la il·lusió vam fer una reunió totes per fer una mica una formació express de tot el que havíem fet allà, a totes, de tots els quatre intellectual outputs, llavors els vam plantejar com ens organitzaríem. I vam decidir, la Natàlia i jo fem una mica com de coordinadores de tot el projecte, i després hi ha mestres que també participen, però

nosaltres ens encarreguem de coordinar-ho tot. Aleshores, després de la formació vam dir que el mes de març començaríem amb el tema de mealtimes, llavors intentem que tota l'escola s'impliqui, en el què fa, lectura dels materials, perquè el coneixement pugui arribar a tothom. Aleshores, al mes de març totes van llegir el manual de mealtimes, i els vam demanar, nosaltres pel TOWE fem una trobada mensual per parlar del TOWE tot el claustre. I a la següent trobada, després de llegir el manual, els vam demanar una primera reflexió. No els vam marcar què havia de ser, si havia de ser una graella, si havia de ser un escrit, però si que després de la lectura que fessin una mica una reflexió que al final és una mica com una avaluació inicial, de després de llegir això, què creus que estem fent a l'escola, en quin punt estem, què canviaries, quines idees tens, com et sens a les hores de dinar, i vam recollir el que van dir totes les mestres. Aleshores, nosaltres havíem pensat treballar l'estona dels àpats amb les aules de 1-2 anys mitjans i grans, és a dir, els nens que mengen a la taula i amb els de 2-3 anys. Aquest curs, les tutores d'aquestes aules són les que treballen mealtimes. Clar, de cara el curs següent pot haver un moviment de professores, d'aules, però ho treballarem sempre això, amb els grans de 1-2 anys i amb els de 2-3. Amb la qual cosa la Laura, la Sandra, la Maite i l'Àfrica hi estan implicades. Vam començar amb aquesta reflexió inicial i llavors els vam demanar, que això és una cosa que et surt innevitablement, que a partir d'ara, mentre estiguéssim a l'estona dels àpats, hi hagués un autoanàlisi de la pròpia pràctica per part de les mestres, que entre nosaltres quan estem en una mateixa aula ens observéssim i ens féssim feedback. I el que fem és que cada mes fem una gravació a una aula de 1-2 anys i a una aula de 2-3 anys, i aquesta gravació la observem quan ens reunim per parlar del TOWE. Mensualment mirem el vídeo d'aquesta estona dels àpats i el mes següent, ara que en portem dues? i veiem a veure si hem fet algun canvi, o sigui, ens anem observant i això també ho anem anotant a cada reunió. Val, això és el que fem com a observació i anàlisi. El que ens hem plantejat ja veient aquestes gravacions és quins canvis hem de fer i fins i tot hem fet alguns que eren molt senzills i que no ens podíem aguantar de fer. Per exemple, a les aules de 1-2 anys no tenien estovalles i ara tenen estovalles, això era tan fàcil com comprar-les i posar-les. Després les mestres innevitablement estem més assegudes, més relaxades, els nens això a totes les aules, no paraven taula i ara la paren. I a més a més, ho fan amb la mestra d'anglès, amb la qual cosa es lliguen les dues llengües, i també reparteixen els pitets. I menjaven el primer i el segon plat en el mateix plat, és a dir, quan acabaven un servíem el següent i ara no, tenim el plat net pel segon plat. Això són coses que hem fet ja. I pel curs vinent, perquè ara mateix no ens veiem capaces d'implementar-ho perquè els nens estan molt acostumats a la seva rutina i com funciona i ara seria un caos canviar-ho, pel curs vinent volem tirar endavant tot el tema de l'autonomia, que recullin el plat brut, s'agafin el segon plat, però per això hem de tenir uns mobles diferents i potser situar-los diferent. Això pel que fa a mealtimes. Paral·lelament a mealtimes, vam decidir que començàvem també al mes de març amb el subidón, early languages, perquè ho porta la mestra d'anglès, i això si que ho fem la Natàlia, jo i l'Àfrica, només. Llavors ella va llegint manual, el mateix que havíem fet amb mealtimes ella va fer una reflexió inicial i la Natàlia i jo també, amb la qual cosa vam veure on estàvem i ens vam adonar que fem bastant el que se'ns va transmetre que era una pràctica correcta, però hem de polir-nos, no? Podem fer encara millor ara que som conscients de quines són les estratègies que estem utilitzant. Llavors fem el mateix, autoanàlisi de la pròpia pràctica per part de les mestres, i gravem a l'especialista d'anglès unes tres o quatre vegades al mes en diferents moments; la gravem a l'hora del pati, la gravem dient bon dia als nens, la

gravem canviant els bolquers o donant dinars, depèn del mes i llavors un dia anem al despatx amb l'Àfrica, amb les graelles davant i anem emplenant les graelles veient quines estratègies estem utilitzant més, quines menys i què podem fer. Ens hem plantejat també canvis a fer, el més important és que volem incorporar una nova especialista d'anglès a jornada completa l'any vinent i la Natàlia i jo volem passar a parlar anglès també tot el dia, ja que fem de mestres de suport, la qual cosa hi haurà totes les aules una persona que parlarà anglès, perquè sinó era difícil amb una sola especialista. Hi havia aules que en els moments de rutines no la sentien, no? La tenien simplement les estones que la mestra estava a l'aula fent amb ells algun tipus d'activitat. Però no la tenien a les hores de rutines. Sent quatre, això canviarà i ho hem de fer, clar, a partir del curs vinent. I després això, seguir polint-nos en estratègies, recursos i ser conscients... això early languages i mealtimes. Children's voices and expressions...

CC - Jo crec que pots acabar i després continueu vosaltres.

ST - I de children's voices and expressions, tot just ara al maig vam dir que podríem fer la lectura del manual i, a més a més, hem començat al lloc on hem dit abans, a remodelar una mica les aules perquè hi hagi racons de joc fixos, que els nens tinguin més opcions de joc i també els patis, perquè creiem que amb aquesta organització pot ser molt més útil tot l'anàlisi d'aquest apartat, d'aquest output de children's voices and expressions. També els hi hem demanat a les mestres que posin interès o que treballin bé el diari d'aula, que algunes tenien una mica abandonat, com que era una de les eines que la Mònica havia dit com a anàlisi, i de cara al curs vinent ja començarem a fer les gravacions i l'observació més sistemàtica d'aquest output. I el del well being, de moment com que el veiem molt general, pensem que serà millor quan tinguem els altres treballats, començar-lo. I això és tot de moment.

CC - Molt bé.

MM - Nosaltres centrant-nos en els outputs, en el tema, per exemple, començant pel benestar, nosaltres sí que ja hem agafat i hem començat a aterrar tot el tema del manual i sí que creiem que és el més general i el què ens està portant més feina aterrar com el volem enfocar. A més a més, dels outputs, del treball en general és el que trobem que hi ha potser alguns apartats que no són aplicables a la nostra escola, tenint en compte la relació amb les famílies, sobretot, no? preguntes que se'ls hi poden fer o que no els hi podem fer, una mica estem aterrant a això. I estem decidint segons els aspectes que es treballen, doncs si ho posarem a l'entrevista inicial, si això ho podem valorar a través del nostre projecte educatiu, si lo altre es pot demostrar a través de la llibreta, si això ho hem de treballar més, no? Estem aterrant aquests aspectes. Un cop tinguem un anàlisi de tot on ho puguem veure i on ho puguem preguntar, després farem propostes de millora de la nostra feina. Però ara de moment estem posant sobre la taula en quin moment estem i on ho podem treballar cada aspecte. Pel que fa de la veu dels infants, hem decidit centrar-nos en tres aules, de moment, una de nadons, una d'1-2 i una de 2-3. Llavors tot el que és materials i espais de joc, nosaltres creiem que anem per un camí encertat, el que passa és que també ens volem fixar molt amb la intervenció de l'adult, vale? Llavors estem intentant fer gravacions d'estones de joc dels infants però que a més a més hi ha intervencions de l'adult, vale?

Llavors estem fent, ja n'hem fet alguna, tu en vas fer alguna de gravació durant la tarda. Ens proposem fer gravacions de petites estones de joc i seguint, per exemple, un o dos nens durant una estona. Hi haurà gravacions que no serviran tant i... és molt difícil sinó fer gravacions.

MaD - Perquè a més, dius, no m'haig de fixar amb aquest i anar-lo seguint, i veurem què, no? amb qui es relaciona, com es relaciona i potser un altre dia, doncs, perquè sinó era com de dir, bueno i ara què, què gravo?

MM - I observarem això, rutines de joc, comunicació entre iguals, negociacions, l'amistat, no? que et coneguis més, i sobretot estratègies de l'educadora també, no? Que és la base que veiem general en tots els outputs. Llavors l'estona dels àpats també hem fet un treball fort, potser és el que hem treballat més, potser perquè també ens hi sentim molt segures. Llavors hem fet primer de tot el que vam fer, va ser una gravació d'una hora de menjador. Abans de presentar els materials vam fer una gravació de tal i com ho estàvem fent actualment del menjador i de les estones d'esmorzar. Perquè nosaltres hem aplicat canvis a les estones d'esmorzar aquest any, i és un moment una mica dispers, no tenim una línia.

MjR - No està definit, no...

MM - Va ser com una decisió de volem esmorzar fruita cada dia, no? I està en procés de, hem de trobar el nostre lloc com a escola. Llavors ens hem gravat, ens hem donat compte que cadascú ho fa diferent, cadascú té unes coses bones i unes coses que veiem que no funcionen. Llavors hem fet una gravació de cada aula, i ara...

MaD - I encara no hem fet el següent pas d'analitzar-ho, eh? Però la proposta és que cadascú es miri la seva i després la compartirem. Perquè si hi ha algú que està molt reàcia a que es pugui veure doncs també xxx

MM - També ens passa una mica el què elles diuen, no? Que fas canvis de manera involuntària, no? Simples coses que et semblen que ja les pots fer des d'ara, doncs sí que hi ha hagut canvis d'aquests. Fins i tot gent que no ha vingut a la formació li veus un canvi a l'hora d'actuar en el menjador.

MaD - Es que és això que només tractes aquest tema o parles d'això, ja n'hi ha modificacions perquè és com dir, fixarem això sense donar-se'n compte, la gent ja modifica coses, sí. I en aquí després el que sí que hem fet també, és que vam donar com la graella aquella, no? De bones pràctiques per a què ens poguéssim situar. Primer pensàvem en una persona, amb una referent de menjador, que serà la referent, que està al menjador, també, però després vam pensar que no, que la buidéssim totes les persones que intervenen en el menjador, qui som, no?

MM - Fins i tot una practicant que tenim, que és una mirada des de fora.

MaD - És una mirada des de fora, és una practicant de quart de magisteri, i està molt bé, perquè realment hi ha molts punts que no coincideixen, no? Ara hi haurà una feina que

dèiem, bueno, potser primer has de dir, aquests que no coincideix, on ens situem, no? I poder començar a analitzar perquè un ho veurà així, un altre ho veurà d'una altra manera i va ser com, bueno, penso que serà interessant. El que sí pensem és que nosaltres tenim ganes de dedicar-hi hores, és a dir, que pensem que amb una reunió d'equip sol, fer un anàlisi de tot això que anem recollint no fem prou. Per això ens hem plantejat pel juny, fer com tot un dia, tot un matí o tot un d'allò continuat de poder dir, doncs avui ens dediquem a això, tothom haurà d'haver llegit el manual, i treballar aquest tema, no? A fons, per poder-nos posar ja les fites com a escola de dir, ep, no? Que ara és el curs vinent, farem això, no?

MM - A més a més, ens hem proposat una observació a una escola de xxx també, que es veu que han estat treballant molt el tema del menjador i ens hem proposat d'anar a veure com treballen el tema dels àpats, tant a l'hora d'esmorzar com a l'hora de dinar. Per veure com ho fan, també tenir una visió diferent.

AG - Quina escola és?

MM - L'escola Lilaina de Figueres.

MaD - És una escola que té una línia molt així, de Pikler, molt així, saps? I semblava que tota aquesta estona dels àpats l'havien estat treballant bastant. I vam dir, bueno, ja hi havíem d'haver anat però...

MM - Es va anular. I pel què fa a llenguatge addicional, bueno, el que hem comentat abans, una mica ens volem primer situar com treballem la nostra llengua i després a poc a poc anirem, sí que és veritat que en el tema de la branca d'acollir noves llengües sí que ens interessa i creiem que tenim possibilitat de fer-ho, perquè en aquest moment tenim un nen de la Xina, tenim una nena que és russa.

MaD - L'any que ve n'hi hauran un parell més de russos.

MM - Vull dir que tenim possibilitat d'acollir aquestes coses, però volíem centrar-nos molt en el tema de la nostra llengua i de la nostra manera de comunicar-nos, què els hi diem als nens, també. La riquesa de la llengua i el com els hi parlem als infants i el respecte. Em deixo alguna cosa?

MaD - Jo penso que no.

CC - Doncs així podem passar al punt tres, de fet jo penso que ja l'heu tocat, però remarcuem allò que sigui clau perquè així també ens queda tot recollit. Aquí es tractava de veure quins elements consideràrieu les fortaleces o elements a destacar del treball que heu fet amb els outputs fins aquest moment, no? De tota aquesta implementació i reflexió que ja heu començat a fer, quins elements destacaríeu, i també quins elements diríeu que resulten més complexos o de més difícil de gestió, encara que sigui esmentar-los, perquè potser ja ho heu explicat.

MaD - Perdon, els punts forts que trobem dins el material que...

CC - Amb la feina que ja heu començat a fer amb els outputs, a l'escola...

MaD - Sí, que trobem dins de tot el material...

CC - Sí, el que ja heu començat a fer, en un nivell o en un altre, quins serien els punts destacables.

MjR - Del què hem fet fins ara.

CC - Sí, del què heu fet fins ara.

CF- Jo també crec que pot coincidir amb els punts forts que ja teníem prèviament, que potser els heu anat reforçant, no?

ST - Exacte, és amb el que et sens més segur, que t'és més fàcil de treballar. Nosaltres ho hem dit una mica contestant l'anterior pregunta. Amb l'aspecte de les estones dels àpats, tots els aspectes físics i materials ja els fèiem força bé i eren fàcils de resoldre, els que no fèiem per tant és aquí on ens sentim segures i és un punt que creiem que resoldrem fàcilment. L'autonomia dels nens o la cooperació dels nens, hi ha parts que sí, sobretot amb l'aula de 2-3 anys. Amb els de 1-2 anys veiem que clar, també ens és més difícil, però tenim feina a fer d'autonomia, i el que ens costa més és això, que dèiem que és transversal a tots els outputs, aquest paper de la mestra, la manera de comunicar-se. I a més a més, també hi ha una mena de resistència per part de les mestres que quan fan una observació d'una l'estona dels àpats és molt fàcil de demanar doncs els gots, la cadira amb rodes, tot el que és extern a elles i costa molt que la gent s'autoanalitzi, vegi on està la seva mancança. Aquí jo crec que hi haurà feina a fer i aquí trobem que és un repte. Pel què fa a early languages, també, no sé, potser ens equivoquem, però ens sentim força segures de com ho fem, almenys tenim una idea encertada de cap on hem d'anar. I el gran repte per nosaltres és trobar professionals especialistes en anglès, ens costa molt i creiem que aquesta és la dificultat. I per altra banda, children's voices and expressions tot just l'estem començant i ja ho veurem, i well being també ja ens hi trobarem l'any que ve.

MM - Nosaltres en la mateixa línia, el punt més feble que trobem, el més complicat de treballar és sempre aquestes coses més personals, més individuals de cada professional, sobretot el to de veu, els missatges que donem. Tot això creiem que és molt de base i molt important que hi és a tots els outputs i és el que veiem més complicat de treballar amb l'equip, perquè és el que diem, és una cosa que surt a tot arreu, que és la base del respecte als infants i del benestar. Per nosaltres és el punt que anem veient que surt continuament. La importància de treballar-ho, de com treballar-ho sense que les persones se sentin atacades, però és una cosa que s'ha de canviar sí o sí i costa molt canviar caràcters, tons de veu, missatges que es donen...

ST - Molts vicis adquirits que costen de treure.

MaD- Jo penso que aquest és el gran repte i oportunitat alhora, perquè dius, ostres jo, sort del TOWE que ens oferirà aquesta oportunitat, perquè tens un ampar, tens tot un suport, tens un coneixement, bueno, estàs recolzada per tots uns coneixements i tot uns professionals que jo penso que és la gran oportunitat de les escoles, perquè...

ST - El moment de dir les coses...

MaD- Perquè lo altre, penso que són canvis que són relativament fàcils de fer si això altre ja hi és, perquè clar, dius és això, donarem més autonomia, ampliarem l'espai de menjador. A veure, hi hauran coses que potser no es podran fer i direm mira, es que no es poden fer, perquè les condicions que tenim al d'allò no ens ho permeten, i amb el què tenim pensem que la millor manera de fer-ho és aquesta que també permet respectar l'infant, no? O els espais, nosaltres penso que són unes coses que hem treballat bastant i que per tant, això no em crea, penso que és un veritable repte i una gran oportunitat és poder treballar aquesta posició i aquesta actitud i que penso que també la riquesa de recollir per poder transmetre a professionals nous que es volen dedicar a l'ensenyament, no? Que no és el que ensenyen en sí, no? Qui són, com estan i com es relacionen amb els infants, no? Que penso que és la base.

ST - I que sovint és el que donem per fet, com que es dona per sentat, és el que més flaqueja quan et poses a analitzar, no?

MM - El què dèiem de la base, no? Penso que un punt molt fort que tenim és la reflexió. O sigui, el tema de quan ho hem traslladat a l'equip i jo crec que nosaltres al treballar-ho, la necessitat de reflexionar sobre si ho estem fent bé o no, de voler canvi, de plantejar-nos si canviem cap aquí o canviem cap allà, jo penso que això és un punt fort que tenim a l'escola, que ens interessa, que no ens apalanquem. Volem canvis, volem reflexió, volem necessitat de...

ST - I que això retroalimenta, és a dir, és motivant també reflexionar sobre la teva pràctica, adonar-te dels teus errors o de les coses que pots fer millor, et fa ser millor i és una roda que...

MM - Quan no una justificació jo diria, no? Una mica quan ho vam plantejar ho vam dir així.

MaD- No és fàcil, perquè quan dius, ara passarem a gravar això, l'estona de l'esmorzar, no?

MjR- No és fàcil.

MaD - Nosaltres mateixes, no? I a més els hi dius el mateix dia, però és evident que aquell dia hi sóc jo gravant, bueno, saben que sóc jo gravant i, per tant, per sort els nens es comporten tal com sempre, tret d'aquell moment que et venen a parlar i per tant, també fan reflexionar a l'adult de vegades és el gran, no? Però també veus que la reacció de l'adult en aquell moment, possiblement si jo no hi hagués sigut, potser hagués sigut una altra, no? Però bueno, sempre s'escapen coses, no? És el que tu ens vas dir. Però bueno, penso que també si s'hi acostumen a la possibilitat de deixar una gravadora que és menys visible per

tot el que és aquesta comunicació, com ens comuniquem, què diem, no? Perquè és el que costa més de vegades d'acceptar, no? Algun to de veu, un *vinga va campió*, i això si li vius *no, no*, que només va ser un dia, en canvi, si deixes aquest aparell que ni es veu, que te'l pots posar a la butxaca, vull dir, que té una altra, reculls una altra cosa molt important, també, que volem analitzar, no? El to, com ens dirigim, com parlem, què diem.

CC - Molt bé, doncs ara passariem al punt quatre, que jo crec que ja l'heu respost, però sí que si quedés alguna cosa per dir ara seria el moment. El punt quatre era per repassar cadascun dels outputs de manera individual. Però crec que abans ja ho heu fet, no?

MaD - Nosaltres potser el que dèiem d'aquest del general, no? Del wellbeing, hi ha tota una primera part que és aquesta part d'anàlisi familiar que la veiem com molt, que envaeix molt...

MM - El paper de les famílies.

MaD - Tenint en compte una mica la funció que és nostre, jo aquí quan ho vaig llegir vaig dir, ostres semblen una barreja entre educadors i treballadors socials, no, en aquest sentit? I, que suposo que és això. Nosaltres aquí estan molt més diferenciades. Això ho pots fer quan tens un infant que té unes dificultats especials que normalment et ve derivat o no et ve derivat i ets tu qui ho detectes. Pots indagar una mica més, no? Però jo em qüestiono realment si és la nostra funció indagar aquest nivell familiar. Nosaltres no ho faríem. Ens sembla que no ho faríem. Hem tocat uns altres xxx, hi ha coses que ens sembla que sí que ho podem dir, preguntades d'una altra manera, introduir-les en l'entrevista que fem inicial, no?

MM - Coses que trobem més rellevants.

MaD - De joc, amb qui juguen, tipus de llengua, tipus de joc que fan, si tenen parcs a prop. Jo penso que sense fer massa un qüestionari pots entrar, no? Allò de dir, o amb qui deixes el nen, *ai mira, quan tu tens alguna cosa, ara que no ha vingut a l'escola, amb qui el deixes?* no? Penso que podem introduir alguna cosa d'aquestes a l'entrevista i que ja ens plantegem fer-ho, doncs si ja n'hem detectat alguna, doncs de poder-ho fer ja a l'inici, d'aquestes entrevistes que fem ara ja pel curs vinent, val? Però altres aspectes ens semblen que no ens correspon.

CC - Sí, l'adequació dels instrument xxx

MaD - Jo penso que la nostra realitat no ens pertoca.

MM - Ho posa, eh? Quan estàvem analitzant tot el tema del manual, ho posa en el benestar, si hi ha preguntes que creus que les famílies no són adients, tal i qual, pots obviar-les. I nosaltres ens hem marcat algunes que no creiem oportunes.

MaD- Que ens sembla que no són oportunes.

MM - El nostre entorn.

NT - Nosaltres no hem començat però la setmana de formació que vam estar veient les eines, els qüestionaris també ho vam pensar. Que també suposo que ens ho vèiem una mica també difícil i ens ho hem posposat, però també ho veiem com que no ens toca, que no ens hi atrevim.

MaD- Clar, de tot això, no sé quantes pàgines que hi ha són dos punts no? No és la quantitat d'informació que pensem que, fa molt referència a això, la situació familiar en sí, quanta gent viu a casa, quin espai tens, no? Totes aquestes coses que...

MM - Addicions.

CC - Bueno, es que està generat en un altre context.

MaD - Sí, sí, es nota, es nota.

MM - Això que van dir als espais familiars.

MjR - Sí, sí, al que vam anar, sí, sí.

CC - Val, doncs com a cloenda, passem a les tres darreres preguntes, que serien, si voleu afegir alguna darrera cosa...

MM- Jo, jo vull afegir una altra cosa.

CC- Digues Mireia, doncs.

MM - No, una cosa que preocupa una mica a persones d'estructura xxx, comenten que del tema del títol, del TOWE, vale? Quan parlem de nens amb disadvantage, d'acord? Si poguéssim trobar alguna manera d'explicar a les famílies que aquest projecte, que no hi hagi ningú que faci una mala lectura que és per nens amb necessitats educatives especials, vale? Perquè sembla que estiguem parlant d'infants amb desavantatge, no? Que estan, llavors hi ha aquest tema que a l'hora de fer publicitat i difusió ens preocupa una mica deixar clar aquest títol, no? Quan hi ha la paraula que de fet en el primer meeting que vam fer aquí a Barcelona ja es va parlar de la paraula disadvantage, no? Que vam acabar dient que no té el mateix sentit en un país que en un altre. Però és prou important donar-li un pes de dir, deixar-ho clar per la gent d'aquí, perquè quan tu fas difusió sobre aquest projecte, no es faci la lectura que el que s'està treballant és amb nens amb problemes o amb desavantatges socials o amb desavantatges...

CC - De qualsevol tipus.

MaD - Exacte.

CC- Vale, ho tindrem en compte. Mirarem, **pensarem com es pot gestionar o explicar d'una altra manera.**

MaD - Sí, perquè quan tu ho expliques a les famílies o quan ho expliques així, no tens dificultat, no? Però dius bueno, si quan això ja li dones una altra projecció, una altra difusió, dius que quedi ben explicada aquesta paraula també, no? Perquè és el que dèiem, allà té un significat i per nosaltres en pot tenir un altre, no? Que evidentment sempre parles de l'escola com a compensadora...

CF - Més d'una perspectiva inclusiva, no?

MaD - Clar.

CF - Què entenem per inclusió, no?

MM - Però llavors hi ha persones que no coneixen sobre el tema que atribueixen una inclusió a necessitats educatives especials, vale?

CF - I se li ha de buscar un subtítol.

MM - Sí.

MaD - De buscar alguna cosa que ens...

MM - Una forma de descripció, una descripció que quan tu dius aquest títol, si surt en una notícia o surt en un programa de televisió, no es quedin amb el títol de desavantatge o inclusió, no? Perquè aquelles persones que no hi entenen tant, no ho posin en el calaix.

CF - Es que el vocabulari fa molt, eh?

MaD - Sí, fa molt el vocabulari, eh? Molt.

CC - D'acord. Doncs les dues darreres qüestions serien quina és la vostra impressió general del projecte i després, si podeu resumir la vostra experiència a l'escola des que ha començat TOWE fins ara, amb tres adjectius. Heu de dir tres adjectius que descriguin doncs què ha estat TOWE fins ara a Mas Balmanya i a la Petita Escola.

NT - Nosaltres pel que fa a la impressió general, des del principi, eh? Ens dona la sensació que és un projecte on tot lliga, que és un projecte tancat, que hi ha moltíssima feina, molt ben feta darrera, que hem de fer molta feina molt ben feta, també i que ho veiem claríssim que realment aplicant aquests coneixements, fent-ho bé, es millora el benestar dels nens, i això, no sé, ens agrada molt com a professionals. I nosaltres havíem pensat tres paraules però hem vist adjectives i no eren adjectius, però hi ha tres paraules que per nosaltres plantegen què és TOWE, que és *autoavaluació*, *millora* i *il·lusió*, sobretot il·lusió.

MM - Les nostres tres paraules crec que són *reflexió*, *oportunitat* i *treball*. Molta feina.

CC - Sobre la impressió general, voleu dir alguna cosa més?

MaD - A veure, no, jo la impressió general, és així la vivència que tens ara és això que deiem, és com aquesta gran oportunitat, però alhora, és també de dir buf, com bueno, no? Perquè primer vens i dius, tot això, vinga pose'm-s'hi, i dius bueno, però tot això hem d'aterrar, tot això ho hem d'integrar dins del funcionament de l'escola, perquè clar, és a dir, l'escola hem de fer que sigui això, com si diguéssim. I això no és fàcil, vale? Per tant, és una gran oportunitat, un gran repte i no sé com ens en sortirem.

MjR - De vegades ens dona la sensació que clar, ara aquest curs s'acaba i queden dos anys. I diem, no podem allargar un parell d'anys més? Perquè clar, en el moment que tu, vale sí, un projecte, no? Però que ja ha passat aquest any.

MaD - Clar, però jo deia que el repte és això, l'escola ha de ser això, perquè quan tu penses en l'any que ve que hi ha formació que farem, dius tot ha de tenir a veure amb això. Perquè no podem dir, anem a l'escola i a més a més fem TOWE. Es que TOWE ha de formar part de l'escola. Ha de ser el projecte d'escola i hem de participar-hi totes i les reunions segurament d'equip que fem, no? En farem una al mes de TOWE, totes hauran de ser TOWE. Arribarà un punt, perquè si no és així...

MM - No aconseguirem que els canvis siguin reals.

MaD - Perquè de fet no deixa de ser, TOWE per mi no deixa de ser l'aprenentatge d'un model de treball, vale? Jo penso que és un model d'anàlisi, de reflexió, de situar-te en els punts de partida.

MM - I de respecte.

MaD- I d'anar fent propostes, mica en mica, no? I penso que això es fa fent-ho, no? Això es fa d'incorporar a l'escola, no pots fer per TOWE, ho has de fer per l'escola. Tenim una escola TOWE. Balmanyà-TOWE. No, però és veritat, no? És com un projecte TOWE.

ST - Jo penso que el TOWE et fa evident, és com si et piquessin de mans i et fessin obrir els ulls amb coses que tu hi estàs totalment d'acord, que començaves la teva experiència com a mestra amb totes aquestes idees, i que caminant, caminant, per la Petita Escola, és com si anessis perdent coses pel camí o t'oblidessis, i de cop et diuen, *era això, eh? És així*. I t'hi tornes a, bueno, no ho sé.

MM - I nosaltres, una cosa que sempre diem, que jo crec que tot està predestinat, eh? Perquè ha sigut una oportunitat molt gran per a nosaltres com a escola, perquè estem en un moment de canvis que se'ns tornen a incorporar persones que estaven de baixa, que tornem a fer un equip com de zero perquè teníem persones que han estat molt temps de baixa o tenim substitutes que ja formaven part de l'equip, doncs si comencem de zero, com ho fem per anar, tornem a agafar les ganes i la il·lusió de treballar amb un sentit, no? I de vegades quan has d'estirar del carro, tenir una il·lusió allà dalt, un projecte com aquest et dona força.

ST- T'ajuda molt.

MM - I ho diem, ens carrega les piles, no? Ens carrega les piles per dir, vinga, som-hi, estirem, i què és el camí bo, volem una escola així. I nosaltres hem tingut molta sort de poder formar part d'això, perquè a la nostra escola l'any que ve hagués sigut una sense això i serà una amb això.

MaD - En resum, moltes gràcies per haver-nos deixat participar en el TOWE.

CC - I jo crec que en resum de Blanquerna, un plaer comptar amb vosaltres.